

LEGE CADRU
privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

PARTEA I

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1. – Prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din fonduri publice.

Art.2. – Dispozițiile prezentei legi se aplică:

- a) personalului din autorități și instituții publice - respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, Autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora - finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;
- b) personalului din autorități și instituții publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale;
- c) personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

(3) Intră în categoria personalului din sectorul bugetar, personalul încadrat pe baza contractului individual de muncă, personalul care ocupă funcții de demnitate publică și asimilat acestuia, precum și personalul care beneficiază de statute speciale, inclusiv funcționarii publici.

Art.3. – Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:

- a) **caracterul unitar**, prin reglementarea salarizării tuturor categoriilor de personal din sectorul bugetar;
- b) **supremația legii**, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc numai prin norme juridice de forță legii;
- c) **echitate și coerență**, prin crearea de oportunități egale și remunerație egală pentru muncă de valoare egală pe baza principiilor și normelor

unitare privind stabilirea și acordarea salariului și a celorlalte drepturi de natură salarială ale personalului din sectorul bugetar;

d) **ierarhizare și proporționalitate**, salariile personalului bugetar fiind ierarhizate în funcție de nivelul studiilor și de competențe, de complexitatea activității desfășurate, responsabilitatea și impactul deciziilor, expunerea la factorii de risc, dificultatea activităților specifice, de incompatibilități și de conflicte de interese, precum și în funcție de raportul între salariul de bază minim și cel maxim în sectorul bugetar;

e) **competitivitate în raport cu piața muncii**, prin atragerea de personal competent și menținerea personalului bugetar performant;

f) **sustenabilitate financiară**, prin stabilirea de majorări salariale în baza legilor speciale anuale, astfel încât, ponderea în produsul intern brut a cheltuielilor de personal aferente personalului din sectorul bugetar să se reducă progresiv.

Art.4. – Raportul între salariul de bază minim și cel maxim în sectorul bugetar, menționat la art. 3 lit. d), este de 1 la 12.

Art.5. - (1) Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat în perioada 2010-2015, prin majorări succesive ale salariilor de bază, ale soldelor pentru personalul militar și ale indemnizațiilor lunare de încadrare, prevăzute în anexele la prezenta lege, care vor fi stabilite anual prin legi speciale.

(2) Prin legile speciale prevăzute la alin.(1) se stabilesc majorări salariale anuale, astfel încât, ponderea în produsul intern brut a cheltuielilor de personal aferente personalului din sectorul bugetar să se reducă progresiv de la 9,4% în anul 2009, la 8,34% în anul 2010, la 7,97% în anul 2011, la 7,3% în anul 2012, la 6,70% în anul 2013, la 6,30% în anul 2014 și la 6% în anul 2015 și în anii următori.

PARTEA a II a

CAPITOLUL II **Reglementări comune**

Art.6. – Reglementările din cuprinsul prezentei legi au ca scop și finalitate următoarele:

a) armonizarea sistemului de salarizare a personalului din sectorul bugetar în raport cu importanța, răspunderea, complexitatea activității și nivelul studiilor necesare pentru desfășurarea activității;

b) stabilirea salariului de bază, soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare, ca principal element al câștigului salarial, prin includerea în acestea, după caz, a unor sporuri, majorări sau indemnizații cu caracter general;

c) realizarea ierarhiei salariilor de bază, soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, având la bază următoarele criterii:

- nivelul studiilor și competențe;
- importanța socială a muncii;
- complexitatea și diversitatea activităților;
- responsabilitatea și impactul deciziilor;
- expunere la factori de risc;
- incompatibilități și conflicte de interese;
- dificultatea activităților specifice;
- sfera de relații - interacțiunea cu factorii externi;
- condiții de acceptare pe post.

d) realizarea trecerii de la actualul sistem de salarizare la noul sistem de salarizare, în mod etapizat, astfel încât la data intrării în vigoare a prezentei legi, nici o persoană să nu înregistreze o diminuare a salariului brut de care beneficiază potrivit actualelor reglementări;

e) transparența mecanismului de stabilire a salariului de bază, a soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare și a celorlalte drepturi salariale;

f) compatibilitate cu principiile descentralizării prevăzute în legislația în vigoare;

g) diferențierea salariilor de bază, a soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare și în raport cu nivelul la care se prestează activitatea, respectiv la nivel central, teritorial sau local;

Art.7. – (1) În limita fondurilor bugetare alocate prin bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale, ordonatorii principali de credite repartizează pentru personalul bugetar din aparatul propriu și din unitățile subordonate sumele destinate cheltuielilor salariale.

(2) Gestiunea sistemului de salarizare a personalului bugetar se asigură de fiecare ordonator principal de credite cu încadrarea în resursele financiare alocate anual și în numărul de posturi stabilit prin legile privind bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale sau prin reglementări specifice domeniului.

Art.8. – Monitorizarea și controlul aplicării prevederilor legale privind salarizarea personalului bugetar se realizează de către Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerul Finanțelor Publice și Agenția Națională a Funcționarilor Publici, potrivit atribuțiilor din domeniul de activitate al acestor instituții, precum și de ordonatorul principal de credite.

CAPITOLUL III

Elementele sistemului de salarizare

Art.9. – (1) Sistemul de salarizare reglementează remunerarea personalului din sectorul bugetar în raport cu munca depusă, cu cantitatea și calitatea acesteia, cu importanța socială a muncii, cu condițiile concrete în care aceasta se desfășoară, cu rezultatele obținute, precum și cu principiile prevăzute la art.3.

(2) Sistemul de salarizare cuprinde salariile de bază, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile, premiile, stimulentele și alte drepturi, corespunzătoare fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

Art.10. – Coeficienții de ierarhizare, sporurile și alte drepturi specifice fiecărui domeniu de activitate sunt prevăzute în Anexele nr. I – XII.

Secțiunea 1

Salarii de bază, solde și indemnizații lunare de încadrare

Art.11.- (1) Salariile de bază se diferențiază pe funcții în raport cu nivelul pregătirii profesionale, experiența și răspunderea în muncă, precum și cu nivelul de complexitate al activității, specifice fiecărui post.

(2) În cadrul fiecărei funcții, salariile de bază se diferențiază pe grade pentru studii superioare și pe trepte profesionale pentru studii medii, astfel încât să se asigure posibilitatea diferențierii salariilor de bază individuale în raport cu nivelul pregătirii profesionale a fiecărei persoane și cu experiența acesteia în muncă. De regulă, se utilizează 2-3 grade și respectiv 2-3 trepte profesionale.

(3) În cadrul fiecărui grad sau treaptă profesională, diferențierea salariilor de bază se face pe un număr de 5 gradații, corespunzătoare celor 5 transe de vechime în munca, prevăzute la art.13, cu excepția funcțiilor publice unde se utilizează 3 grade profesionale și 3 trepte de salarizare.

(4) Salariile de bază, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se determină prin înmulțirea coeficienților de ierarhizare prevăzuți pentru fiecare funcție cu valoarea coeficientului 1,00, rotunjindu-se din leu în leu, în favoarea salariatului.

Art.12. – Diferențierea salariilor de bază, a soldelor și indemnizațiilor lunare de încadrare se realizează prin utilizarea unor coeficienți de ierarhizare, cuprinși în intervalul 1,00 pentru funcția cu cea mai mică responsabilitate și 12,00 pentru funcția cu cea mai înaltă responsabilitate în stat.

Art.13. – (1) Pentru personalul care ocupă o funcție de conducere, diferențierea salariilor de bază se face potrivit art. 11, utilizându-se două niveluri de salarizare corespunzătoare celor două grade, respectiv trepte de salarizare în cazul funcționarilor publici, care conțin indemnizația de conducere, sporul de vechime, precum și sporurile cuprinse în coeficienții de ierarhizare, prevăzute în anexele la prezenta lege.

(2) Nivelul de salarizare corespunzător gradului, respectiv celor două trepte de salarizare în cazul funcționarilor publici, se stabilește de ordonatorul principal de credite potrivit criteriilor prevăzute la art. 6 lit. c) și în raport cu structura personalului din subordine.

Art.14. – (1) Tranșele de vechime în muncă în funcție de care se acordă cele 5 gradații sunt următoarele:

- de la 3 și 5 ani
- de la 5 la 10 ani
- de la 10 la 15 ani
- de la 15 la 20 ani
- peste 20 ani.

(2) Gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă se plătește cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a împlinit vechimea în muncă, prevăzută la tranșa respectivă.

(3) Pentru acordarea gradației corespunzătoare tranșei de vechime în muncă, angajatorul va lua în considerare integral și perioadele lucrate anterior în alte domenii de activitate decât cele bugetare.

Art.15. - Personalul care s-a aflat în concediu plătit pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 7 ani, în cazul copilului cu handicap, precum personalul ale cărui raporturi de muncă sau raporturi de serviciu au fost suspendate din alte cauze, potrivit legii, și care nu au prestat activitate, i se acordă la reluarea activității, salariul de bază la gradația corespunzătoare tranșei de vechime în muncă a gradului sau treptei profesionale avute anterior.

Secțiunea a 2-a

Sporuri

Art.16. - Personalul care, potrivit programului normal de lucru, își desfășoară activitatea în timpul nopții, între orele 22,00 și 6,00, beneficiază pentru orele lucrate în acest interval, de un spor pentru munca prestată în timpul nopții de 25% din salariul de bază dacă timpul astfel lucrat reprezintă cel puțin 3 ore de noapte din timpul normal de lucru.

Art.17. - (1) Orele prestate peste durata normală a timpului de lucru de către personalul încadrat în funcții de execuție sau de conducere, se vor plăti în luna următoare, cu un spor de 100% aplicat la salariul de bază sau prin timp liber corespunzător.

(2) Munca prestată peste durata normală a timpului de lucru poate fi compensată cu timp liber corespunzător, în condițiile în care orele nu au fost plătite.

(3) Munca peste durata normală a timpului de lucru poate fi prestată și sporurile prevăzute la alin.(1) se pot plăti numai dacă efectuarea orelor suplimentare a fost dispusă de șeful ierarhic, fără a se depăși 360 ore anual.

(4) La locurile de muncă la care durata normală a timpului de lucru a fost redusă, potrivit legii, sub 8 ore pe zi, depășirea programului de lucru astfel aprobat se poate face numai temporar, în situații cu totul deosebite, fiind obligatorie compensarea cu timp liber corespunzător.

(5) Prevederile alin.(1) nu se aplică persoanelor salarizate prin plata cu ora sau prin cumulul de funcții în aceeași unitate, la funcția cumulată.

Art.18. - Munca prestată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, în cadrul schimbului normal de lucru, se plătește cu un spor de 100% din salariul de bază al funcției îndeplinite. Munca astfel prestată și plătită nu se compensează și cu timp liber corespunzător.

Art.19. - Pentru activitatea desfășurată de nevăzători, încadrați în gradul I de invaliditate, în cadrul programului normal de lucru, se acordă un spor de 15% din salariul de bază.

Art.20. - Sporurile, majorările, precum și indemnizațiile de conducere care potrivit prezentei legi sunt incluse în salariul de bază, solde sau indemnizații lunare de încadrare, după caz, sunt prevăzute în notele din cuprinsul Anexelor nr. I-XII.

Art.21. – Suma sporurilor acordate cumulativ pe total ordonator principal de credite nu poate depăși 30% din salariul de bază, solde sau indemnizații lunare de încadrare.

Secțiunea a 3-a

Premii

Art.22. - (1) Ordonatorii de credite pot acorda premii lunare în limita a 2% din cheltuielile cu salariile aferente personalului, prevăzut în statul de funcții, cu încadrare în fondurile aprobate prin buget. Premiile se pot acorda în cursul anului salariaților care au realizat sau au participat direct la obținerea unor rezultate în activitate, apreciate ca valoroase. Sumele neconsumate pot fi utilizate în lunile următoare, în cadrul aceluiași an bugetar.

(2) Premiile individuale se stabilesc de către ordonatorii de credite în limita sumelor alocate cu această destinație de către ordonatorul principal de credite, cu consultarea organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, cu consultarea reprezentanților salariaților, acolo unde nu sunt astfel de organizații sindicale.

Art.23. - (1) Pentru activitatea desfășurată, personalul beneficiază, după caz, de un premiu anual egal cu media salariilor de bază realizate în anul pentru care se face premiarea.

(2) Pentru personalul care nu a lucrat tot timpul anului, premiul anual se acordă proporțional cu perioada în care a lucrat, luându-se în calcul media salariilor de bază realizate în perioada în care au desfășurat activitatea luându-se în calcul media salariilor de bază brute lunare, realizate în perioada în care au desfășurat activitate.

(3) Premiile anuale pot fi reduse sau nu se acordă în cazul persoanelor care în cursul anului au desfășurat activități profesionale nesatisfăcătoare ori au săvârșit abateri pentru care au fost sancționate disciplinar. Aceste drepturi nu se acordă în cazul persoanelor care au fost suspendate sau înlăturate din funcție pentru fapte imputabile lor.

(4) Plata premiului anual se va face pentru întregul personal salarizat potrivit prezentei legi, începând cu luna ianuarie a anului următor.

Secțiunea a 4-a

Alte drepturi

Art.24. – (1) Posturile vacante și temporar vacante pot fi ocupate și prin cumul de funcții, de personal angajat prin concurs sau examen, cu respectarea prevederilor legale privind cumulul de funcții.

(2) Posturile vacante și temporar vacante din unitățile sanitare publice, din unitățile de asistență socială și medico-socială, de cultură și învățământ, care nu au putut fi ocupate prin concurs, pot fi ocupate prin cumul și de către persoane din aceeași unitate.

(3) Angajarea personalului prin cumul de funcții se face cu acordul conducerii unității la care persoana în cauză are funcția de bază, dacă o parte din programul funcției cumulate se suprapune celui de la funcția în care este încadrat; în acest caz, se va asigura decalarea programului respectiv.

Art.25. – (1) În scopul atragerii de specialiști pentru realizarea unor activități determinate, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale pot folosi colaboratori externi, pe bază de convenții civile.

(2) Convențiile prevăzute la alin.(1) se încheie în scris și vor cuprinde datele de identificare a părților, obiectul proiectului, documentării sau studiului, care se elaborează, condițiile de calitate pe care trebuie să le îndeplinească, termenul de predare, precum și suma convenită colaboratorului pentru lucrarea efectuată și modul de plată.

(3) Cuantumul sumei convenite colaboratorilor externi se stabilește prin negociere directă, în raport cu complexitatea și importanța reglementării ce urmează a se elabora, precum și cu timpul necesar efectuării lucrării, fără a putea depăși lunar salariul de bază, precum și celelalte sporuri, prevăzute de lege pentru funcția de director general din instituția cu care colaborează.

Art.26. – (1) Exercițarea cu caracter temporar a unei funcții de conducere se realizează prin numirea temporară a unei persoane angajate care îndeplinește

condițiile specifice pentru ocuparea funcției de conducere și care nu a fost sancționată disciplinar.

(2) Pe perioada exercitării cu caracter temporar a funcției de conducere persoana respectivă beneficiază de salariul de bază aferent funcției de conducere.

Art.27. – (1) Pe durata delegării, detașării sau trecerii temporare într-o altă muncă, persoana în cauză își păstrează funcția, gradul sau treapta profesională și gradația avute anterior.

(2) Când detașarea sau trecerea temporară în altă activitate se face la o muncă la care este stabilit un salariu mai mare, persoana detașată sau trecută temporar în altă muncă are dreptul la acest din urmă salariu în condițiile prevăzute de lege.

(3) Drepturile ce se acordă pe timpul detașării sau trecerii temporare în altă muncă se suportă de instituția sau unitatea unde personalul respectiv își desfășoară activitatea.

(4) Delegarea poate fi dispusă pe o perioadă de cel mult 60 de zile și se poate prelungi, cu acordul salariatului, cu cel mult 60 de zile, dacă prin legi speciale nu este reglementată altfel.

(5) Detașarea poate fi dispusă pentru o perioadă de cel mult un an și, în mod excepțional, perioada detașării poate fi prelungită, cu acordul ambelor părți, din 6 în 6 luni, dacă prin legi speciale nu este reglementată altfel.

(6) Salariatul delegat sau detașat are dreptul la plata cheltuielilor de transport și cazare, precum și la o indemnizație de detașare, în condițiile prevăzute de lege.

(7) Dispozițiile alin.(1) – (6) nu se aplică personalului ale căror drepturi de delegare, detașare sunt stabilite prin legi speciale.

Art.28. – (1) Personalul mutat, în cadrul aceleiași autorități, instituții publice sau unități, în altă localitate, are dreptul la:

a) rambursarea costului transportului pentru el și membrii familiei sale, precum și pentru gospodăria sa;

b) plata unei indemnizații egale cu salariul de bază lunar, sau a indemnizației;

c) plata unei indemnizații egale cu $\frac{1}{4}$ din salariul său de bază lunar, pentru fiecare membru de familie;

d) un concediu plătit de 5 zile lucrătoare, în vederea mutării efective, acordat la cererea sa.

(2) Mutarea în altă localitate se va putea face, în toate cazurile, numai cu asigurarea suprafeței locative corespunzătoare.

(3) De drepturile prevăzute la alin.(1) beneficiază și persoanele solicitate să fie mutate în altă unitate situată într-o localitate diferită decât cea de domiciliu, dacă în documentul de solicitare s-a făcut această mențiune. Plata drepturilor respective se suportă de instituția sau unitatea la care se face mutarea.

Art.29. – (1) La încadrarea într-o autoritate, instituție publică sau altă unitate din altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, personalul de specialitate beneficiază de o indemnizație de instalare echivalentă cu salariul de bază corespunzător funcției, gradului sau treptei

profesionale sau, după caz, indemnizația de încadrare brută lunară, și gradației în care urmează a fi încadrat. În cazul medicilor și farmaciștilor, indemnizația de instalare se acordă, de către unitatea sanitară unde s-au încadrat prin concurs, după terminarea stagiaturii. Pentru personal didactic de predare, prima de instalare, se acordă având în vedere prevederile art.51 alin.(6) și art.92 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

(2) La numirea în funcție, judecătorii, procurorii și personalul asimilat acestora, care își încep activitatea în unități din altă localitate decât cea de domiciliu, beneficiază de o indemnizație de încadrare brută lunară egală cu indemnizația de încadrare brută lunară corespunzătoare funcției în care sunt încadrați, cu condiția ca această numire să constituie prima încadrare în muncă.

(3) În cazul în care personalul prevăzut la alin.(2) este încadrat într-o unitate din mediul rural, indemnizația va fi egală cu două indemnizații de încadrare brute lunare.

(4) Prin ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești sau al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după caz, se poate aproba acordarea indemnizației prevăzute la alin. (3) și în cazul încadrării în localități în care atragerea juriștilor se face cu dificultate.

(5) Cel care a beneficiat de acordarea indemnizațiilor prevăzute la alin. (2) - (4) este obligat să își exercite funcția în care a fost numit în unitate pentru o perioadă de cel puțin 3 ani. În cazul nerespectării acestei obligații, drepturile acordate potrivit alin. (2) - (4) se restituie.

(6) Indemnizația de instalare poate fi echivalentă cu două salarii de bază, sau după caz, două indemnizații brute lunare pentru magistrați, pentru acele localități unde atragerea specialiștilor se face cu mare greutate, precum și pentru acele din mediul rural, stabilite de ordonatorii principali de credite bugetare și avizate de Ministerul Finanțelor Publice.

(7) Persoanele care au beneficiat de indemnizația de instalare și care ulterior au demisionat sau li s-a desfășurat contractul de muncă sau le-a încetat raportul de serviciu, din motive imputabile lor înainte de împlinirea unui an de la instalare vor restitui, în condițiile legii, indemnizația primită, calculată proporțional cu perioada rămasă până la expirarea termenului de un an.

Art.30. – (1) Personalul are dreptul în fiecare an calendaristic la un concediu de odihnă și la alte concedii, în condițiile legii.

(2) Durata concediului de odihnă este de 21 de zile lucrătoare pe an pentru o vechime în muncă de până la 10 ani și de 25 de zile lucrătoare pe an pentru o vechime în muncă de peste 10 ani, cu excepția cazurilor în care durata concediului de odihnă este stabilită potrivit statutelor speciale. Prin excepție de la prevederile prezentului articol, dispozițiile art.79 alin.(1) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și art.65 alin.(1) din Legea nr.567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor

judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

3) La determinarea indemnizației de concediu de odihnă se vor lua în calcul, pe lângă salariul de bază și indemnizațiile și sporurile cu caracter permanent prevăzute în contractul individual de muncă, după caz, raportul de serviciu, potrivit legii.

(4) Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an calendaristic, integral sau fracționat, conducătorul autorității sau instituției publice fiind obligat să stabilească programarea astfel încât una dintre fracțiuni să fie de cel puțin 15 zile lucrătoare, neîntrerupt. La solicitarea motivată a persoanei în cauză se pot acorda fracțiuni neîntrerupte mai mici de 15 zile lucrătoare.

(5) Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an. În cazul în care, din motive justificate, personalul bugetar nu a putut efectua concediul de odihnă la care avea dreptul într-un an calendaristic, cu acordul persoanei în cauză, angajatorul este obligat să acorde concediul de odihnă până la sfârșitul anului următor.

(6) Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării raporturilor juridice de muncă.

(7) Indemnizația de concediu de odihnă se plătește de către angajator cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de plecarea în concediu.

(8) Numărul de zile de concediu de odihnă va fi determinat proporțional cu perioada lucrată într-un an calendaristic.

(9) Contractul individual de muncă al personalului bugetar se suspendă atunci când se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de 30 de zile, în condițiile legii.

Art. 31. – În afara concediului de odihnă, personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice are dreptul, în condițiile legii, la zile de concediu plătit în cazul următoarelor evenimente familiale deosebite:

- a) căsătoria - 5 zile lucrătoare;
- b) nașterea sau căsătoria unui copil – 3 zile lucrătoare;
- c) decesul soției/soțului sau al unei rude de până la gradul al III-lea ori a soțului/soției acestuia, inclusiv - 3 zile lucrătoare;
- d) controlul medical anual - o zi lucrătoare.

CAPITOLUL IV

Modul de stabilire a salariilor în primul an de aplicare a legii

Art.32. – (1) Aplicarea prevederilor prezentei legi în ceea ce privește strict nivelul de salarizare pentru funcțiile prevăzute în anexele prezentei legi, se realizează etapizat, prin majorări succesive ale salariilor de bază în plată, fără a depăși valoarea corespunzătoare coeficientului de ierarhizare stabilit conform încadrărilor în grilele de salarizare, multiplicat cu valoarea coeficientului 1,00.

(2) În anul 2010, valoarea coeficientului 1,00 este de 705 lei.

Art.33. – (1) Începând cu 01.01.2010 sporurile, după caz indemnizațiile de conducere care potrivit legii făceau parte din salariul de bază, din soldele pentru personalul militar, respectiv indemnizațiile persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică, prevăzute în notele din anexele la prezenta lege, se introduc în salariul de bază, în soldele pentru personalul militar, respectiv indemnizațiile persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică avute la 31 decembrie 2009, atât pentru personalul de execuție, cât și pentru funcțiile de conducere.

(2) Sporurile specifice pe categorii de personal și domenii de activitate sunt cele prevăzute în capitolul III și în anexele la prezenta lege.

(3) Reîncadrarea personalului se face corespunzător tranșelor de vechime în muncă și pe funcțiile corespunzătoare categoriei, gradului și treptei profesionale avute în luna decembrie 2009.

(4) La funcțiile de execuție unde s-a redus numărul de grade sau trepte profesionale, reîncadrarea personalului ale căror grade sau trepte profesionale au fost eliminate se face la gradul sau treapta profesională imediat următoare celei eliminate.

(5) În anul 2010, personalul existent la 31 decembrie 2009, își va păstra salariul avut, la acea dată, determinat cu respectarea prevederilor alin. (1) și alin. (3).

(6) În cazul persoanelor la care salariul de bază, soldele pentru personalul militar, respectiv indemnizațiile persoanelor care ocupă funcții de demnitate publică determinate potrivit alin. (1) se situează sub valoarea de 705 lei, aceste persoane beneficiază de această valoare.

Art.34. – Pentru personalul nou încadrat pe funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Art.35. – Pentru personalul promovat în funcții în perioada de aplicare etapizată, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare.

Art.36. – Pentru unitățile bugetare finanțate integral de la bugetul de stat, ordonatorii principali de credite pot aproba o dată pe trimestru, până la data de 1 septembrie, în limita numărului maxim de posturi prevăzut în anexele la legea bugetului de stat și cu încadrarea în nivelul alocațiilor bugetare aprobate pentru cheltuielile cu salariile, transformarea posturilor vacante.

Art.37. – Personalul bugetar trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar beneficiază de drepturile prevăzute de reglementările specifice în domeniu.

Art.38. – (1) Soluționarea contestațiilor în legătură cu stabilirea salariilor de bază individuale, a sporurilor, a premiilor și a altor drepturi care se acordă potrivit prevederilor prezentei legi este de competența ordonatorilor de credite.

(2) Contestația poate fi depusă în termen de 5 zile de la data luării la cunoștință a actului administrativ de stabilire a drepturilor salariale.

(3) Ordonatorii de credite vor soluționa contestațiile în termen de 10 zile.

(4) Împotriva măsurilor dispuse potrivit prevederilor alin. (1), persoana nemulțumită se poate adresa instanței de contencios administrativ sau, după caz, instanței judecătorești competente potrivit legii, în termen de 30 de zile de la data comunicării soluționării contestației.

Art.39. – Sumele necesare pentru plata salariilor de bază, a sporurilor, a premiilor, a sumelor pentru promovarea personalului în funcții, grade și trepte profesionale, pentru avansarea în gradații precum și pentru acordarea celorlalte drepturi salariale trebuie să se încadreze în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

Art.40. - (1) Persoanele care ocupă funcții de conducere în instituțiile și autoritățile publice care sunt supuse restructurării vor fi trecute pe un post vacant în cadrul structurii organizatorice aprobate potrivit legii, cu respectarea condițiilor de vechime prevăzute de lege.

(2) În cazul în care postul vacant este inferior postului aferent funcției de execuție a persoanei care a ocupat funcția de conducere, postul vacant va fi transformat la acel nivel.

(3) În situația în care în cadrul structurii organizatorice, aprobată potrivit legii, nu există un post vacant, se transformă postul propriu al persoanei într-o funcție de execuție, corespunzătoare studiilor și condițiilor de vechime ale acesteia.

Art.41. - (1) Condiția prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este obligatorie, pentru recrutarea funcționarilor publici de conducere, în cazul exercitării cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere, precum și pentru funcționarii publici care ocupă o funcție publică de conducere, pe o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Funcționarii publici prevăzuți la alin. (1) sunt obligați să îndeplinească condiția prevăzută la art. 57 alin. (7) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu

modificările ulterioare, în termenul prevăzut, sub sancțiunea eliberării din funcția publică.

Art.42. – În baza art. 18, alin. (1) și (3) din Legea nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 614 din 7 iulie 2004, cu modificările ulterioare, salarizarea absolvenților ciclului I și II (Bologna) se face:

- a) absolvenții ciclului I (Bologna) cu durata studiilor 3-4 ani, sunt salarizați la nivelul absolvenților cu studii superioare de scurtă durată (SSD);
- b) absolvenții ciclului II (Bologna), precum și absolvenții ciclului I (Bologna) cu durata studiilor 5-6 ani, sunt salarizați la nivelul absolvenților cu studii superioare de lungă durată (S).

Art.43. - Salariile de bază ale personalului contractual încadrat în funcții specifice, care nu sunt prevăzute în prezenta lege, se stabilesc de ordonatorii principali de credite, prin asimilare cu salariile de bază prevăzute în anexele la aceasta, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și al Ministerului Finanțelor Publice.

Art.44. – Încălcarea dispozițiilor prezentei legi privind stabilirea salariului de bază individual la încadrarea, promovarea și avansarea personalului, a celorlalte drepturi, precum și acordarea de drepturi fără respectarea prevederilor acesteia atrag, după caz, răspunderea disciplinară, materială sau penală a persoanelor vinovate, potrivit legii.

PARTEA a III a

CAPITOLUL V

Aplicarea etapizată a legii

Art.45. – Aplicarea etapizată a prevederilor actualei legi se face în baza unor legi speciale anuale, prin care se stabilesc majorările salariilor de bază în limita alocațiilor bugetare destinate cheltuielilor cu personalul, diferențiate pe funcțiile prevăzute în anexe la prezenta lege.

Art.46. – (1) În vederea aplicării etapizate a legii se înființează Comisia interministerială de analiză, evaluare și simplificare a cadrului legislativ formată din specialiști ai Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerului Finanțelor Publice, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Justiției și Libertăților Cetățenești, Ministerului Sănătății și Ministerului Educației, Cercetării și Inovării denumită în continuare Comisie cu atribuții de analiză, evaluare și simplificare a cadrului legislativ în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.

(2) Componența nominală a Comisiei se aprobă prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale, la propunerea conducătorilor autorităților publice prevăzute la alin. (1).

Art.47. – Comisia propune simplificarea numărului de funcții din sectorul bugetar, având la bază analiza posturilor utilizând criteriile de evaluare a acestora.

Art.48. – (1) Prin legea anuală de implementare, pe baza prevederilor art. 47, se stabilesc noile funcții din sectorul bugetar și eventualele modificări, în sensul simplificării sistemului de salarizare, corespunzătoare schimbărilor structurale apărute în administrația publică centrală și locală, precum și în alte domenii din sectorul bugetar.

(2) Simplificarea sistemului de salarizare se realizează cu respectarea coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.

Art.49. – Comisia propune spre aprobare proiectul legii anuale de implementare, care include și valoarea coeficientului de ierarhizare 1,00, cu respectarea prevederilor art. 5.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art.50. – Anexele nr. I, nr. II, nr. III, nr. IV, nr. V, nr. VI, nr. VII, nr. VIII, nr. IX, nr. X, nr. XI, nr. XII și nr. XII fac parte integrantă din prezenta lege.

Art.51. – Prezenta lege intră în vigoare la 1 ianuarie 2010.

Art.52. – De la data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

1. Legea nr. 40/1991 cu privire la salarizarea Președintelui și Guvernului României, precum și a personalului Președinției, Guvernului și al celorlalte organe ale puterii executive, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 14 iulie 1993, cu modificările și completările ulterioare

2. Hotărârea Guvernului nr. 281/1993 cu privire la salarizarea personalului din unitățile bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 25 iunie 1993, cu modificările și completările ulterioare

3. Lege nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, cu modificările și completările ulterioare

4. Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 16 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare

5. Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 31 martie 2000, aprobată prin Legea nr. 383/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 20 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare

6. Legea nr. 56/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor Curții Supreme de Justiție, ale magistraților-asistenți și ale celorlalte categorii de personal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 4 iulie 1996, cu modificările și completările ulterioare

7. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 7 aprilie 2006, aprobată prin Legea nr. 45 din 6 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 9 martie 2007, cu modificările ulterioare

8. Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 22 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor art.1, art. 23, art. 62, art. 65, art. 66, art. 67, art. 68, art. 69, art. 70, art. 72, precum și pct. 1, pct. 7 din nota la anexa nr. 1, anexa nr. 5 și pct. 2, pct.5 și pct. 6 la anexa nr. 9.

9. Ordonanța Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 2 februarie 2003, aprobată prin Legea nr. 353/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 519 din 18 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția art. 1, art. 25, art. 29 alin. (2) și (3), art. 52, art. 55-58, pct. 1 al Notei la Anexa nr. 1, pct. 2 și 3 ale Anexei nr. 5.

10. Legea nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1136 din 1 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare

11. Legea nr. 435/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 980 din 7 decembrie 2006, cu modificările ulterioare

12. Ordonanța Guvernului nr. 10/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, precum și unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale personalului contractual salarizat prin legi speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 177/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 17 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare

13. Ordonanța Guvernului nr. 6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 29 ianuarie 2007, aprobată prin Legea nr. 232/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 16 iulie 2007, cu modificările ulterioare.

14. Legea nr. 142/1999 privind sprijinul statului pentru salarizarea clerului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 3 iunie 2009
15. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 18 octombrie 2000, aprobată prin Legea nr. 711/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 11 decembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare
16. Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 221/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 28 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare
17. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1138 din 2 decembrie 2004, aprobată prin Legea nr. 125/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 17 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare
18. Ordonanța Guvernului nr. 23/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 2 februarie 2007, aprobată prin Legea nr. 207/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 30 octombrie 2008
19. Ordonanța Guvernului nr. 17/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 304/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 17 decembrie 2008, cu modificările ulterioare
20. Ordonanța Guvernului nr. 16/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului salarizat potrivit Legii nr. 495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2007, aprobată prin Legea nr. 218 din 2 iulie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 4 iulie 2007
21. Ordonanța Guvernului nr. 13/2008 privind creșterile salariale aplicabile judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției pentru anul 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 209 din 24 octombrie 2008, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 30 octombrie 2008, cu modificările ulterioare

22. Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 72 din 31 ianuarie 2007, aprobată prin Legea nr. 247/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 19 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare

23. Ordonanța Guvernului nr. 16/2008 privind nivelul salariilor de bază și al altor drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 272/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare

24. Alin. 3 - 6 ale art. 51 din Legea bibliotecilor nr. 334/2002, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 11 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare

25. Alin. 3 - 6 ale art. 25 din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 15 noiembrie 2006

26. Ordonanța Guvernului nr. 14/2008 privind creșterile salariale care se vor acorda în anul 2008 controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, salariați potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 160/2000 privind salarizarea controlorilor financiari din cadrul Curții de Conturi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2008, aprobată prin Legea nr. 237/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 4 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare

27. Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 31 ianuarie 2008, cu modificările ulterioare

28. Ordonanța Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 1 septembrie 2006, aprobată prin Legea nr. 462/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1000 din 14 decembrie 2006, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 1, art. 29 alin. (2) și alin. (3), art. 42, art.52, art.56, art. 58, art. 59, art. 62, precum și pct. 3 din anexa nr. 5.

29. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2000 privind salarizarea personalului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, precum și indemnizațiile și celelalte drepturi ale membrilor Colegiului Consiliului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, aprobată prin Legea nr. 395/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 20 iulie 2001, cu modificările ulterioare
30. Alin. (1) al art. 12, art. 15¹, art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 21/2007 privind instituțiile și companiile de spectacole sau concerte, precum și desfășurarea activității de impresariat artistic, precum și Anexa nr.1 la aceasta, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 2 februarie 2007, aprobată prin Legea nr. 353/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 17 decembrie 2007, cu modificările și completările ulterioare
31. Ordonanța Guvernului nr. 14/1998 privind utilizarea veniturilor realizate de instituțiile publice finanțate integral din venituri extrabugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 30 ianuarie 1998, aprobată prin Legea nr. 27/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 28 ianuarie 1999, cu modificările și completările ulterioare
32. Art. 13 din Legea gazelor nr. 351/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 28 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare
33. Art. II din Legea nr. 184/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 121/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 24 mai 2004, pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.742 din 16 august 2005, cu modificările ulterioare
34. Art. 20 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare
35. Hotărârea Guvernului nr. 749/1998 privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea normelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale și de aplicare a criteriilor de stabilire a salariilor de bază între limite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 27 octombrie 1998, cu completările ulterioare
36. Hotărârea Guvernului nr. 775/1998 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a criteriilor de stabilire a salariilor de bază între limite și a normelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale pentru personalul angajat în structurile administrației publice locale și în serviciile publice din subordinea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 6 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare
37. Hotărârea Guvernului nr. 150/1999 privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea normelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale și de

aplicare a criteriilor de stabilire a salariilor de bază între limite pentru personalul de specialitate medico-sanitar și personalul auxiliar sanitar, încadrat în unități sanitare și de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 11 martie 1999, cu modificările și completările ulterioare

38. Hotărârea Guvernului nr. 238/2000 privind aprobarea Normelor metodologice pentru evaluarea performanțelor profesionale individuale ale personalului didactic din învățământul superior, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 3 aprilie 2000

39. Hotărârea Guvernului nr. 125/1999 privind aprobarea Metodologiei pentru stabilirea normelor de evaluare a performanțelor profesionale individuale și de aplicare a criteriilor de stabilire a salariilor de bază între limite pentru instituțiile publice de cultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 10 martie 1999

40. Art. 70 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004

41. Lit. c) și d) de la alin. (1) al art. 31 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare

42. Art. 49 alin. (2), art. 50 alin. (2) și alin. (12), art. 51 alin. (4), art. 90 alin. (2) și alin. (3) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare

43. Orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Art.53. – La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României se abrogă:

1. Art.19 și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr.6/2007 privind unele măsuri de reglementare a drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici până la intrarea în vigoare a legii privind sistemul unitar de salarizare și alte drepturi ale funcționarilor publici, precum și creșterile salariale care se acordă funcționarilor publici în anul 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 232/2007, cu modificările ulterioare

2. Art.11 și 12 din Ordonanța Guvernului nr.10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr.154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea nr.231/2007, cu modificările ulterioare

3. Art.19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din

sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

4. Art.19 din Legea nr.495/2004 privind salarizarea și alte drepturi bănești ale personalului din administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și de la misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale românești din străinătate, cu modificările și completările ulterioare

5. Art.21 și art.41² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.125/2005, cu modificările și completările ulterioare

6. Art.24 din Ordonanța Guvernului nr.38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.353/2003

7. Art.28 din Legea nr.138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare

8. Dispozițiile art.24 din Ordonanța Guvernului nr.64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, aprobată cu modificări prin Legea nr.462/2006

9. Art.17 și 18 din Ordonanța Guvernului nr.8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, aprobată cu modificări prin Legea nr.247/2007

10. Art.21 din Legea nr.435/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului care își desfășoară activitatea în sistemul sanitar-veterinar, cu modificările ulterioare

11. Art.16 din Legea nr.50/1995 cu privire la salarizarea membrilor și personalului Curții de Conturi, cu modificările și completările ulterioare

12. Art.113 din Legea nr.128/1997 privind statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare

13. Paragraful al doilea al alin.(2) al art.98 din Legea nr.504/2002, a Audiovizualului, cu modificările și completările ulterioare

14. Art. 15 din Legea nr. 53 /1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale senatorilor și deputaților, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare

15. Art. 31 lit.c) și d) din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, literele c) și d)

Art.54. – La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României încetează următoarele drepturi salariale suplimentare, stabilite prin acte juridice în favoarea personalului autorităților și instituțiilor publice:

- a) suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare;
- b) sporul de mobilitate.

Art.55 - La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, următoarele drepturi salariale suplimentare se acordă personalului din sistemul justiției, în cuantum de 5% fiecare:

- a) sporul de confidențialitate;
- b) sporul de risc și suprasolicitare neuropsihică.